

ע"פ 38537/09/21 - משה אביר נגד DAWIT TEKLEHAIMANUT, קרייף מארק

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 38537-09-21

ניתנה ביום 06 אוקטובר 2021

המערער

משה אביר

המשיב 1

DAWIT TEKLEHAIMANUT.1

המשיב 2

2. קרייף מארק

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפני ערעור על החלטת שופט בית הדין האזורי תל-אביב מיום 17.8.2021 (השופט אלעד שבין; סע"ש 61071-05-20), שלא לפסול עצמו מלישב בדין בתביעה שהגיש המשיב 1 כנגד המערער והמשיב 2.

הרקע לערעור

2. ביום 25.6.2021 הגיש המשיב 1 את תביעתו כנגד המערער וכנגד המשיב 2 לבית הדין האזורי תל אביב, בשל טענתו לזכויות שונות בגין תקופת עבודתו אצל המערער והמשיב 2, כך כפי שעולה מכתב תביעתו.

3. בימים 22.7.2021 ו-2.8.2021 הגישו המשיב 1 והמערער את כתב הגנתם בתיק, בהתאמה.

4. במהלך דיון קד"מ אשר התקיים בפני בית הדין קמא ביום 10.3.2021 עתר המערער כי השופט שבין יפסול עצמו מלשבת בדין, זאת לטענתו מכיוון שבית הדין לא מאזין לטענותיו ולא מתייחס אליהם בהחלטותיו. כחלק מטענותיו ציין המערער כי במסגרת תיק ס"ע 34451-05-16 (להלן: "ההליך האחר") אשר בו נתבע גם כן המערער, ובו ישב במושב גם כן השופט שבין, פסק בית הדין באופן מוטא תוך התעלמות מטענותיו של המערער, כך לטענתו.

5. במעמד הדיון התנגד המשיב 1 לבקשת המערער לפסילה וביום 27.8.2021 מסר המשיב 2, אשר לא נכח במעמד הדיון, כי אינו מצטרף לבקשת המערער.

6. כמו כן, ביום 14.3.2021 הגיש המערער בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון מיום 10.3.2021 ובקשה להשלמת טענות לבקשה לפסילת שופט, ובית הדין קיבל את בקשתו.

7. ביום 17.8.2021 ניתנה החלטת בית הדין קמא בו דחה את בקשת הפסילה. בהחלטה נקבע כי נסיבות

העניין אינן מעידות על חשש למשוא פנים מצד המותב. כמו כן, קבע בית הדין קמא כי השיהוי בהגשת הבקשה כשלעצמה מצדיקה את דחיית הבקשה, זאת משלמערער הייתה ידועה זהות המותב עובר למועד הדיון אך אף על פי כן בחר שלא להגיש את בקשתו לפסילה במועד זה.

הערעור

8. ביום 29.9.2021 הוגש הערעור שלפניי, במסגרתו שב המערער על טענותיו כפי שהובאו בבקשת הפסלות. כאמור, עיקר טענותיו של המערער נסובו סביב החלטות בית הדין בהליך האחר, אשר לטענתו מעידות כי קיים חשש ממשי למשוא פנים מצד בית הדין.
9. כמו כן, טען המערער כנגד החלטת בית הדין לעניין השיהוי בהגשת הבקשה. כך לטענתו, מכיוון שלא ידע עובר למועד הדיון זהות המותב אשר יישב בתיק, זאת מכיוון שלא ניתנה כל החלטה מטעם בית הדין אשר עשויה הייתה ללמד על זהות המותב.
10. המשיבים לא נתבקשו להגיש תגובתם לבקשת הערעור.

דין והכרעה

11. אקדים ואציין כי לאחר שעיינתי בטענותיו של המערער, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבפניי, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט", כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. להלן הטעמים לכך.
12. הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 יוסי ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ (נבו 3.3.2021)).
13. יתר על כן, עילת הפסלות נבחנת באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו למשל: עפ"ס 41366-07-20 מרדכי גצב - מ.נ. חדרי ילדים בע"מ (2.8.2020)).
14. זאת ועוד. ככלל, השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס 26960-04-21 אהרון רשף - משרד עורכי דין - עליזה סיבוני (25.4.2021)).
15. במקרה דנן, השופט שבין קבע בהחלטתו בבקשת הפסלות, כי אין כל עילה לפסילתו מלישב בדין בתביעת המערער, וכי החלטותיו בהליך האחר, וכן העובדה שנתן פסק דין ביחס למערער בהליך האחר, אינם עניין לתיק הנוכחי ואין בהן כדי להעיד על משוא פנים כלשהו מצדו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי מדובר במקרה קיצוני שבו יש להתערב בשיקול דעתו של השופט, הסבור כי הוא יכול להמשיך ולנהל את ההליך באובייקטיביות.
16. כמו כן, נדמה כי חלק מטענות המערער בערעור זה הן טענות התוקפות למעשה את תוכן של החלטות

דיוניות שניתנו בעניינו בהליכים השונים, אשר המערער לא הגיש עליהן בקשות רשות ערעור. כמו כן, נדמה שהמערער טוען טענות כנגד תוקפו של פסק הדין שניתן בהליך האחר. ראוי לציין, כי כבר נפסק, כי אין מקום להשיג על החלטות דיוניות או על פסקי דין על דרך הגשת בקשת פסלות או ערעור על החלטת הפסלות. השופט מרזל התייחס לכך בספרו כזאת: "טענת הפסלות אינה יכולה לתקוף את ההחלטה או את הפעילות השיפוטית עצמה... אלא רק את משמעותה במסגרת דיני הפסלות. השאלה אפוא אינה אם הפעילות נכונה לגופה, אם היא מוצדקת, אם היא כדין, וכיוצ"ב - אלא אם היא מעידה על קיומה של פסלות" [י' מרזל, **דיני פסלות שופט**, 174, 177 (2006)].

17. נוסף על כך, יובהר כי דין טענתו של המערער בנוגע לכך שלא יכול היה לדעת את זהות המותב היושב בדין, ושמכאן לא יכול היה להגיש את בקשת הפסלות קודם לכן, דינה להידחות גם כן. עוד ביום 9.7.2020 ניתנה החלטה על ידי השופט שבין בתיק, כחצי שנה עובר למועד הדיון והגשת הבקשה מטעם המערער, ולמעשה ניתנו 4 החלטות שונות על ידו טרם מועד הדיון.

18. תקנה 112 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 קובעת כי "**בתחילת הדיון בתובענה או בערעור, ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות; לא היה באפשרותו לטעון אותה טענה בשלב האמור, רשאי הוא לטענה לאחר מכן, ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות**". בהתאם נפסק בבית דין זה כי יש לראות בעל דין שהגיש בקשת פסלות בשיהוי ניכר כמי שויתר על זכותו לטעון לפסלות השופט [ראו עפ"א (ארצי) 22/07 חברת **זוהר ארטל בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתעסוקה** [פורסם בנבו] (3.12.2007)].

19. בעניינו, בקשת הפסלות הוגשה כאמור על ידי המערער לאחר פרק זמן ניכר מן המועד בו ידע, או לכל הפחות היה עליו לדעת, על עילת הפסילה אליה טען. מכאן, שאני סבורה שהמערער יכול היה להגיש את בקשת הפסלות במועד מוקדם יותר. העובדה שלא בחר לעשות כן, פועלת לחובתו.

20. הנה כי כן, ונוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי טענות המערער מעלות חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים בניהול ההליך על ידי השופט שבין, ומשכך דינו של ערעור הפסלות להידחות.

21. בטרם חתימה אעיר כי חלק מטענותיו של המערער אינן ראויות כלל להישמע, מפאת הלשון המזלזלת בה נוקט כלפי בית הדין. לעיל הובהר כי עילת הפסלות מטילה צל כבד על השופט אישית ועל מערכת השפיטה. לפיכך, הראיות שיש להביא לשם הוכחת קיומה חייבות להיות משמעותיות ואין ספק כי חשדות, תחושות סובייקטיביות והשערות הנעדרים כל בסיס עובדתי מעבר לאמירתם, אינם רלבנטיים ואינם יכולים לשמש בסיס לטענת פסלות (ראו: י' מרזל, **דיני פסלות שופט** 84-85 (2006)).

22. אשר על כן, הערעור נדחה. משלא הוגשה תשובה אין צו להוצאות בערעור. 5.

ניתנה היום, ל' תשרי
תשפ"ב (06 אוקטובר
2021) בהעדר הצדדים
ותישלח אליהם.
ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה

